

Làm Mẹ & Hai Người “Ngốc” Nhất Thế Gian(An Nhiên)

Một lần, khi tôi ngang bướng cãi lại mẹ, cha tôi vào phòng lấy 1 mảnh giấy, nghiêm khắc nói với tôi: “Hãy chọn ra bất kỳ một việc nào dưới đây, sau khi làm được, anh có thể cãi mẹ, còn nếu không làm nổi mà cãi mẹ thì mời anh ra khỏi nhà tôi!”

- Liên tục trong 3 tháng, mỗi lần ăn xong một bữa cơm đều sẽ phải nôn ra (thai nghén).

- Đầu ngực bị người khác cắn đến rách da mấy chục ngày trời (bú sữa).

- Mang một quả bóng rổ trong bụng gần 10 tháng (mang thai).

- Bị roi da đánh đập gần 48 tiếng (sinh con)

- 10 tháng không thể uống nước lạnh, cà phê, trà.

- 5 tháng không thể trở mình khi ngủ.

- 10 tháng không thể đi chơi xa, không thể tự do chạy nhảy.

- 10 tháng không được mắc bệnh, nếu có,

bị bệnh cũng không được uống thuốc.

- Buổi tối khi ngủ, cứ khoảng 2 tiếng thì thức dậy một lần, tinh thần minh mẫn 30 phút, cứ thế kéo dài 1 tháng.

... Tôi cầm mảnh giấy đọc và thấy vô cùng chấn động, tôi đã hiểu ra người làm mẹ thật sự phi thường và vĩ đại. Tôi giữ tờ giấy đó trong ngăn ví của mình, cùng với tấm ảnh cha và mẹ, mỗi khi muốn cầu giận bà, tôi lại lấy nó ra, đọc lại lần nữa.

Bây giờ tôi đã làm Cha làm chồng, nhìn vợ cực khổ với hai đứa con, tôi càng thấy thương Mẹ thật nhiều, tôi vẫn giữ tờ giấy của Cha tôi trao cho ngày nào và... lần nào đọc lại tôi cũng khóc...

Hạnh Tâm

Làm MẸ, thật sự quá đổi phi thường!!

Có một lần đứa con trai đã học đại học không nhìn được, liền lớn tiếng cãi lại mẹ, người mẹ giận đến tím mặt.

Một ngày, người cha hẹn con trai cùng đi ra ngoài tản bộ. Hai người đã đi rất lâu, người cha suốt đường đi không nói lời nào, cậu con trai trong lòng không khỏi buồn bã. Mãi đến khi sắp bước vào cổng, người cha vỗ nhẹ lên vai con trai, lấy giọng điệu của một người đàn ông nói rằng: “đợi một lát khi đi vào rồi, cậu nhớ hãy giữ thể diện cho người phụ nữ của tôi!”.

Người con trai kinh ngạc khi thấy cha lấy khẩu khí của người anh em nói chuyện với mình, và cũng bởi nghĩa khí giữa đàn ông với nhau, từ đó cậu càng thêm kính cẩn lễ phép với mẹ hơn.

Hai Người “Ngốc” Nhất Thế Gian

Cha mẹ là người sinh ra chúng ta, nuôi dưỡng chúng ta nên người, hy sinh tất cả cho chúng ta. Hai người “ngốc” nhất trên thế gian chính là cha và mẹ!

Họ có thể không có tiền, nhưng sẽ không bao giờ để cho chúng ta bị đói. Họ có thể không có thế lực, chỉ là những người bình thường, nhưng họ sẽ cố gắng hết sức để bảo vệ chúng ta không bị ức hiếp. Họ có thể không quá tài giỏi, nhưng sẽ cố gắng bươn chải cuộc sống để chúng ta được sống thoải mái.

Dù cho có rách nát, cha mẹ cũng phải lo cho chúng ta được ăn no, không để chúng ta bị lạnh.

Cha mẹ là những người “ngốc” nhất trên thế gian. Còn nhớ ngày bé, mẹ thường mua đồ ăn vặt cho chúng tôi ăn lót dạ sau khi tan học về để không phải đợi mẹ nấu cơm quá lâu mà bụng bị đói. Sau khi lớn lên tôi mới biết những món đồ ăn vặt đó là món mẹ thích nhất, nhưng mẹ không tiếc để dành cho chúng tôi.

Cha mẹ thường rõ ràng rất thích ăn một thứ gì đó, nhưng lại không ăn, là bởi vì phải để dành những thứ ngon cho các con của mình.

Thứ mà cha mẹ rất thích, họ cũng sẽ không nỡ mua, là bởi vì phải dành tiền để mua cho các con.

Cha mẹ làm lưng vất vả cả đời, đến khi về nhà nên được hưởng thụ cuộc sống thì cha mẹ lại vẫn ăn uống dè xẻn để dành cho con cháu.

Cha mẹ là người vất vả nhất trên thế gian

Cha mẹ làm lưng vất vả cả đời, ăn uống dè xẻn, mặc cho ngày hay đêm, dù cho lưng đau chân mỏi cũng cứ chịu đựng vì các con.

Cha mẹ không than thở kể khổ, không cầu mong đền đáp, theo thời gian con người ta dần già đi, chúng ta vẫn cứ là báu vật bé bỏng của cha mẹ.

Có một bài hát thiếu nhi hát rằng: “Thế gian có mẹ là tốt nhất, con có mẹ giống như báu vật, nhào vào lòng mẹ, hạnh phúc không thôi. Còn cha là mái nhà chở che, không có cha thì căn nhà sẽ đổ. Cha mẹ sẵn lòng ‘làm trâu làm ngựa’ vì gia đình, dù cho có phải lên núi đao xuống chảo lửa cũng không từ nan. Vì vậy, hai người vất vả nhất trên thế gian chính là cha và mẹ”.

Những lời này thật sự không hề sai chút nào.

Cả cuộc đời này, người mà chúng ta có lỗi nhất chính là cha và mẹ

Có câu rằng: Con muốn chăm sóc mà cha mẹ chẳng còn.

Có đôi khi, chúng ta đều biết rằng phải hiếu thảo với cha mẹ, nhưng chúng ta thường xuyên bận rộn nhiều việc trong cuộc sống mà vô tình bỏ quên cha mẹ, thật ra chúng ta nợ cha mẹ rất nhiều.

Người ta nói: Ơn sinh thành, ơn dưỡng dục, ơn của song thân không bao giờ báo đáp được hết.

Quản giáo là yêu, nghiêm khắc là thương, nhưng chúng ta đã thật sự hiểu lòng cha mẹ? Tình yêu thương của cha mẹ bao la như biển cả, sự hy sinh của cha mẹ là không cầu mong được báo đáp. Những gì cha mẹ cho con, họ chưa từng oán thán. Cha mẹ hy sinh cho chúng ta tất cả mà chẳng hề tính toán.

Duyên phận kiếp này với cha mẹ rất ngắn ngủi

Hãy biết trân trọng, bởi vì kiếp sau có lẽ chúng ta sẽ không còn được gặp lại cha mẹ nữa. Có gặp lại cũng chẳng nhớ là ai nữa rồi!

An Nhiên

Nguồn: trithucvn.net